

Nieuwsbrief, jaargang 20, nr. 2, december 1998

Inhoud:

Redactie, Voorzitter, Beverbabbels, Hordenieuws, Troepnieuws 1, Troepnieuws 2, Troepnieuws 3, Reünie, Australië, Stamgezwam

---

van de Redactie

(door: de Redactie)

De laatste Nieuwsbrief van het jaar 1998...

Eigenlijk zou er in oktober ook een Nieuwsbrief uitkomen maar helaas hadden we maar 2 stukjes. En dat zou dan eigenlijk alleen maar een reclameblaadje worden. Gelukkig heeft niemand deze editie gemist, toch?

We zitten hier nog met de helft van de redactie. Harmen weet het verschil nog niet tussen dag en nacht (vanwege de nachtdienst, hoor, geen andere reden) en Ingrid heeft inmiddels gezorgd voor een opvolger. Over een paar jaar komt Job dit team assisteren, denken we. Job, namens ons welkom op deze aardbol en dat je maar een zonnige toekomst tegemoet gaat.

Op het laatste moment kwam er nog een stukje van de Bevers. Bas en Ilse konden zich los rukken van de dennentakken, engelenhaar, hulst en wat al niet meer. Zij waren nl. kerststukjes aan het maken voor het verpleegtehuis Anholt en het A.Z.C. in Hooghalen. Vanmiddag gaan ze met de kerststukjes, kinderen, ouders, auto's en de hele mikmak naar beide centra toe om deze uit te delen. Dit werd mede mogelijk gemaakt door Intratuin die het materiaal kosteloos leverde.

Wij vonden het met recht 'een echte Kerstactie', hartstikke goed.

Even terug kijken naar 1998 was het best een veelbewogen jaar. Geen Anloo maar Marnewaard, niet apart op zomerkamp maar gezamenlijk, geen Dick maar Martin, geen Ina maar Hester en geen Jacob Hollander meer. Voor de ouderen onder ons was en is Jacob Hollander een begrip. Jacob was de eigenaar van café Popken in Anloo. Menig padvinder heeft daar de nodige uurtjes doorgebracht onder het genot van een welbekend biertje of een bord patat die eigenlijk door iemand anders was besteld. En wat te denken van het winkeltje wat er naast zat. Sluizingstijden kenden ze niet en alles was mogelijk. Toen Jacob Hollander stopte, vonden wij het ook welletjes en gingen naar de Marnewaard. (dit was niet helemaal de reden maar het zat er niet ver naast). Kortom deze persoon was een begrip voor ons en wij zullen nog vaak terug denken aan de gastvrije Jacob Hollander en zijn familie.

Wat het jaar 1999 voor ons in petto heeft, weten we niet. Aangezien er niemand is binnen de redactie die zich op het paragnostische vlak bevindt, is het voor ons ook een zwart gat. Maar wij gaan het nieuwe jaar vol energie tegemoet. Wij wensen iedereen prettige feestdagen en alle goeds voor het nieuwe jaar.

---

van de Voorzitter

(door: Martin Velthuisen)

Zaterdag 28 november 1998 was voor veel Johannes Post-leden een spannende dag. Natuurlijk voor de vele jeugdleden die geïnstalleerd werden, en voor hun ouders die deze belangrijke gebeurtenis in het scoutingleven van hun zoon van dichtbij wilden meemaken. Maar ook voor de leiding die geïnstalleerd werd, het is een bevestiging van de verbondenheid met de groep en de speltak. En spannend was het ook voor de teamleiders die geïnstalleerd werden, en voor ondergetekende die deze plechtigheid voor de eerste maal mocht uitvoeren. Het is de leiding die de belofte uitspreekt, maar zonder woorden spreekt daarmee de rest van de groep eigenlijk het vertrouwen uit in de inzet en capaciteiten van die leiding. En dat mag best eens gezegd worden.

Zijn de banketstaven al op? Dat zal haast wel, maar als je die stapels kratten zo ziet staan denk je wel eens: waar laten ze het spul? Kortom: ook dit jaar was de banketstavenactie weer een groot succes. Onze penningmeester zal er blij mee zijn, want al hebben we de begroting voor volgend jaar weer rondgekregen, er zitten nog flinke kosten aan te komen voor onze groep. Zo is de verwarmingsketel van het troepgebouw dringend aan vervanging toe, evenals de 'ovalo' van de welpen. Flink banketstaven blijven eten, dus.

Tot slot wens ik u allen, namens bestuur en leiding van de Johannes Post Groep, een sfeervolle kerst en een fijne start van het nieuwe jaar.

Beverbabbels:

(door: de Beverleiding)

De drukke tijden zijn weer begonnen...

Sinterklaas is net geweest en kerst staat alweer voor de deur.

De afgelopen weken hebben we weer een hoop leuke dingen gedaan en we hebben een hoop nieuwe Bevers mogen ontvangen. Ten eerste hebben we uiteraard heel wat afgespeurd en afgestoeid in het bos. Er zijn weer mooie hutten gebouwd en we hebben een bevroren eiland onveilig gemaakt. Het spannendste was natuurlijk de Sinterklaasintocht in Marsdijk. Hier hebben de Bevers hun buik vol kunnen eten in pepernoten.

Op dit moment is alle aandacht gericht op de kerstactie op 12 december. In samenwerking met Intratuin worden er 90 kerststukjes gemaakt door de welpen en de Bevers. Er gaan 80 van deze kerststukjes naar het Asielzoekerscentrum in Hooghalen. Hoe dit allemaal afloopt, hoort u nog van ons. Verder alvast fijne feestdagen en een gelukkig nieuwjaar gewenst.

Hordenieuws

(door: de welpenleiding)

De afgelopen tijd is het, zoals altijd, weer druk geweest bij de welpen. Vorige week hebben we 5 nieuwe welpen geïnstalleerd. Zij zijn nu opgenomen in de welpenhorde en we hopen dat ze er een leuke tijd zullen hebben. Op een ijskoude middag zijn we naar Kampsheide gelopen. Wij kwamen erachter dat ijs nog niet hield. Dat werd namelijk zorgvuldig getest door de welpen. Op de Kampsheide hebben we enkele spelletjes gedaan, en was er warme choco. We vervolgden onze weg terug naar het gebouw met een speurtocht. Al met al een geslaagde middag.

In de herfstvakantie hebben we traditioneel het herfstkamp gehad. We hebben een leuke film gekeken over een toverkettel. En zaterdag zijn in Nooitgedacht wezen zwemmen. Ons avondeten bestond uit boerenkool met worst door de welpenleiding 'zelf' gemaakt. Ook is nog het gids en helperkamp geweest. De welpen mochten zelf boodschappen gaan doen en eten koken. Het scheen wel lekker te zijn, helaas heeft de leiding het niet kunnen proeven. Na het eten was er een spannende tocht door het bos. De welpen moesten ongezien terug naar het gebouw terugsluipen. Na een vermoeiende nacht mochten de gidsen en helpers een programma maken voor de welpen maken. Zo konden zij zien hoe het was om leiding te zijn. Dit werd heel goed gedaan door de gidsen en helpers.

Op 12 december gaan we met de welpen kerststukjes maken. Wij gaan die kerststukjes schenken aan een nog nader te bepalen doel. Wij worden voor het maken van de kerststukjes gesponsord door de Intratuin. En op 19 december is de laatste opkomst van dit jaar. Wij hopen dat de welpen dan in 1999 weer fris van start gaan, het begin van (wederom) een fantastisch scoutingjaar.

Troepraat 1

(door: Marcel Helder)

Goeden dag allen die dit lezen,

Het is bijna november en we hebben al veel gedaan de afgelopen tijd. Wat hebben we allemaal gedaan. We hebben maskers gemaakt van gips en er waren er ook een aantal die een handschoen er van gemaakt hebben. Daarna had de leiding een avond Programma gepland, maar aangezien er op die avond ook een vergadering was gepland over het NPK kon dit, tot ons alle spijt, helaas niet door gaan. Die middag hebben een parcours uitgezet met behulp van plateaus en hebben een apekooi gespeeld. Terwijl we dit aan het opbouwen waren was er gelegenheid om vragen te stellen hoe men een des betreffende knoop beter kon leggen, waar dan een aantal gretig gebruik van hebben gemaakt.

En toen was het dan zover, het overvliegen. Na het openen werden we toegesproken door Dirk-Jan en hij vertelde ons wat de bedoeling was.

We liepen naar het bos toe waar de kinderen eerst door middel van plankjes moesten oversteken naar een pallet die er aan het begin van een blindspoor lag waar men aldaar werd geblinddoekt. Wat me wel opviel is dat de bevers en de welpen in 1 keer goed liepen terwijl de verkenners die overgingen naar de rowans steeds verkeerd liepen zodat het lang duurde tot dat ook zij bij de eindstreep waren. Daar werden de bevers welkom geheten bij de welpen en toen gingen de welpen en de verkenners verder. Zij moesten middels een buikschuif naar boven om aldaar over te stappen op een apebrug en daarna over te stappen op een klap A. en vandaar over op een glijbaan en dan onder een net door. Daar werden de welpen welkom geheten bij de verkenners en gingen de verkenners verder. Ze moesten middels een kabelbaan de weg oversteken en daar verder door een hindernis baantje (voeten wel van de grond houden hè)

De week daarna was het al weer tijd voor het herfstkamp. Hierover wil ik maar een klein aantal dingen kwijt. Het was een goed lopend kamp en we hebben het erg naar ons zin gehad. Er is nog 1 ding wat ik zeggen wil : Verkenners als jullie lopen en het begint te regenen wees dan slim en trek je regenjas aan en verregen je niet en blijf je warm. Verderop in de Nieuwsbrief kunt u lezen hoe het was in de stukjes van de verkenners.

De weken daarna hebben we besteed aan technieken want het was toch gebleken dat er een aantal verkenners het toch niet helemaal door hadden hoe ze het moesten doen. Verder hebben we veel aan spel gedaan en ja Verkenners gemeen spel daar kunnen jullie nog iets van leren bij de leiding want als jullie het kunnen dan kan de leiding het nog veel beter.

Op 28 November zijn er 5 verkenners geïnstalleerd en tevens is ondergetekende geïnstalleerd als Hopman.

Er staan nog veel leuke dingen te gebeuren willen jullie weten wat ???

Dan zouden jullie toch moeten komen op de opkomsten.

26 December hebben we geen opkomst i.v.m. de Kerstvakantie.

Wij wensen jullie een heel gelukkig kerstfeest en een goede jaar wisseling.

(P.S. Als uw kind meegaat op een kamp, zou u dan zo vriendelijk willen zijn en er op letten dat ze een dikke trui meenemen.)

Met vriendelijke groeten

Troepraat 2

(door: Bauke Wierda)

Herfstkamp '98

We zijn er. Ouders een kus en uitgezwaaid. In het donker slopen we wat rond het gebouw. Sommigen (waaronder ik) deden oorlogje. Daarna werd het stoeien de oudsten onder leiding van Simon tegen de jongsten. Dat was best gaaf. We gingen naar binnen, er werd een leuk spel gespeeld. Je moest een naam bedenken van een t.v. op popster. Het was erg spannend.

Toen kregen we uitleg over coördinaten en het kompas. Rugzak inpakken kregen we ook. Het was gezellig en leerzaam. Het werd bedtijd. Iedereen legde zijn slaapspul klaar. Pyjama aan en slapen. Nou dat laatste hoorden wij in eens niet zo goed !!!! De oudsten (Simon, Gerben, Koen, Rob, David, Fulco) waren aan het rotzooien met hun walkie talties.(het hele weekend trouwens)

Daarna een klein pepernoten gevechtje. Toen kwam de leiding binnen om de kaderleden te halen voor een dropping. De jongsten gingen toen slapen.

Die morgen daarna werden we wakker. We mochten kort daarna aankleden. Wassen en inpakken. Toen het ontbijt klaar stond gingen we eten. Het werd tijd om te lopen. De laatste instructies van de leiding, en daar gingen we. Ik liep in het groepje van David, Joost, Rene, Jaap, Vincent. De eerste post was simpel gevonden. Daarna liepen we fout. We gingen terug en zagen een ander groepje. We besloten samen verder te gaan. De derde groep kwam ook al snel. Maar de vierde werd tegen gehouden door Gijsbert. Dat was jammer. Toen de vierde groep er toch eindelijk was gingen we samen verder. We liepen toch nog fout maar die was snel hersteld.

Eindelijk zagen we de post. Die was bij de hunebedden. We werden weer gesplitst. We liepen verder in de stromende regen. Veel van de jongsten haakten af. Jammer. Toen we bijna kapot waren kregen wij HEEEEERLIJKE SNERT (bedankt moeder van Wim) en brood. Toen we verder gingen liepen we in een groep. Na nog meer regen en lopen kwamen we op het kampterrein aan. De tenten waren al

door de leiding opgezet (Dank je wel leiding). We gingen patat eten. Daar begon het scheten laten al een beetje. Toen we gingen slapen werd dat nog veel erger.

's nachts was het behoorlijk koud want de tentdeur kon niet dicht.

Toen we wakker werden begon het scheten laten weer. Ook gingen we een beetje keten. Oeps, daar was P.J.. ik moest maar buiten liggen. Laurens kwam er al snel ook liggen. De tent trok zich er niet veel van aan. P.J. kwam later weer naar buiten dit keer in zijn superslaapzak.

Toen ook P.J. weg was klonk er uit de jongste een hele vette scheet.

Uit de leidingtent klonk wat gemopper, maar toen ook Johan een vette boer liet klonk er toch gelach. De oudsten werden ook wakker. Inpakken en eten. Daarna verder inpakken en het veld opruimen. We gingen lopen dit keer een snelle route. Toen we terug kwamen wou de leiding ons nog iets meer moe maken door een potje beren. Afsluiten en we mochten gaan.

(P.S. Leiding bedankt voor dit gave kamp.)

Troepraat 3

(door: Rob Drijver)

Herfstkamp '98

De eerste avond gingen we beren in het donker. We moesten elkaar alleen aantikken niet oplillen. Daarna kregen we informatie over kaartlezen en werken met het kompas. Ondertussen kregen we chips en frisdrank. Daarna moesten we slapen het was toen 1 uur. De leiding kwam binnen en haalde het kader er uit. We kregen watten voor onze ogen en er werd een das om onze ogen gedaan. We werden in paar auto's gedumpt. We reden telkens rondjes. Toen we er waren moesten we een stuk geblinddoekt lopen. We kwamen vlak bij Balloo uit. Bijna meteen wisten we waar we waren. Dus moesten we een stuk omlopen. Eerst naar de brug over het lonerdiep.

Toen terug met nog wat omwegen.

We waren om 5 uur terug bij het gebouw. Om 8 uur moesten we opstaan en om ongeveer 12 uur gingen we lopen in de plenzende regen. We hebben ongeveer 6,5 uur gelopen. We kregen die avond lekkere patat. Daarna was er kaderraad en daarna gingen we slapen.

De laatste dag: we moesten nog 9 km lopen. We waren allemaal moe. Maar toch hadden we op het laatst nog een eindsprint. He, he eindelijk terug. Toen kwam de leiding met het voorstel om te gaan beren. Alleen de bikkels deden mee. Die avond lagen we allemaal lekker in ons eigen bedje. Het was een gaaf maar vermoeiend Herfstkamp !!!

Reünie

(door: Bart Raaijmakers)

Op 8 mei 1999 vieren wij gezamenlijk het 70 jarig bestaan van onze groep. 's Avonds zal in Partytown (Verkeerspark) een gezellig feest gehouden worden voor alle groepsleden en voormalige leden. In de voorbereiding van dit evenement willen wij de aandacht vragen voor een tweetal zaken waarbij ook van de groep iets wordt verwacht.

Op 8 mei willen we met de gehele groep een nuttige activiteit ten behoeve van de gemeenschap plaats laten vinden. Iedereen zal zich die dag inzetten om scouting in het algemeen en de JPG in het bijzonder van z'n beste kant te laten zien. Je kunt hierbij denken aan het opknappen van een speeltuin, het schoonmaken van een stukje Assen enz. Eenieder die een goed, liefst concreet, idee heeft voor deze activiteit kan contact opnemen met ondergetekende.

Om zoveel mogelijk oud leden voor deze reünie uit te kunnen nodigen hebben wij (recente) adressen nodig. Eenieder die namen en adressen van oud-leden heeft of kan krijgen wordt verzocht om ook contact op te nemen met ondergetekende.

Noteer 8 mei vast in uw agenda's!

Reizen door Australië

(door: Peter & Marco)

Regen, veel regen, ijs en sneeuw, gewoonweg rotweer!

O nee, we zouden jullie vertellen over hoe het hier in Australië gaat...

Nou, laten we beginnen met een woord: Fan-tas-tisch! Het leven hier is bijzonder relaxed, het weer is over het algemeen 25+ en de baantjes die we vonden bevielen perfect. Maar laten we niet te hard van stapel lopen; eerst weer eens even terug in de tijd kijken...

Vertrek: Schiphol. Dan vliegen. Een belevenis op zich; altijd weer prettig om met beide benen op de grond te staan. En dan kom je voor je gevoel midden in de nacht aan in Bangkok alwaar het al enorm ochtend blijkt te zijn. De hitte komt je tegemoet, lang leve de airco zeggen we dan maar! Het hotel waar we overnachtten was super de luxe. Je rugzak werd zelfs voor je naar je kamer gebracht. Een goede remedie tegen de opgelopen jetlag bleek een duik in het zwembad te zijn. Lekker tussen de palmbomen dobberen; erg vervelend!

Na wat excursies door de stad kwamen we erachter dat Bangkok niet echt onze favoriete stad is. Enorm veel mensen, verkeer en stank. Vele mensen lopen met mondkapjes op en de mensen daar staren naar je, spreken je aan om je van alles te verkopen en... nou ja, niet echt een toppertje zeg maar. Maar dan: met het vliegtuig door naar Sydney, een zwaanzinnig mooie, ruime stad met enorme parken midden in het centrum. We overnachtten voor twee weken in een hostel in Sydney's 'foute buurt' Kings-Cross. Mooi hostel met heerlijk dakterras en midden in zo'n levendige rosse buurt. We verbleven daar samen met nog 7 andere NL-ers en hadden er een geweldige tijd. Een echte topper was het toen we met twee net gekochte, abnormaal grote, auto's met z'n negenen naar de Blue Mountains gingen; wildkamperen...

's Nachts geslapen op een uitkijkpunt over de bergen en de dalen; super. De volgende dag maakten we een bushwalk van 4 uren door het mooiste stukje van de wereld. Douchen onder watervallen, dat

werk zeg maar! Na dit schitterende spektakel met de wagens terug richting Sydney. Ons mobiel is echt een van de bovenste plank: 4,1 liter, 6 cilinder, automaat, airco, stuurbechrachting, bull-bar en het mooiste is nog dat ie vanzelf de MacD. weet te vinden. Voor een uiterst interessante prijs van 2100 dollar kochten we deze 'stift'. En dat was dan nog inclusief kampeeruitrusting en als je bank om klapt kun je er ruim met z'n tweeën in slapen. Als je 2,5 meter slaapruimte tenminste ruim noemt! Het enige nadeel van deze wagen is dat ie net zo graag super drinkt als wij bier; met dat verschil dat hij maar 72 liter op kan...

In Sydney zijn we verder natuurlijk meerdere malen naar het wereldberoemde Bondi-Beach geweest.

Super strand, golven en wave-surfing omstandigheden. Om echt over de waven te kunnen surfen moeten we trouwens nog wel even oefenen! Ondanks dat was het zwaar gaaf en komt er binnenkort zeker zo'n surfboard op het dak van onze wagen te liggen!

Maar goed, na twee heerlijke weken waarin geld uitgeven de algemene dagelijkse bezigheid was begonnen we toch maar eens aan het vinden van werk te denken. In Sydney lukte dat niet echt, tenminste, het werk kwam niet naar ons toe zeg maar. Dat ging zo een dag of drie door en toen Sydney Shitney begon te worden besloten we om alles in de wagen te tieven en richting Melbourne te vertrekken. Een reis van 1100 kilometer en de wagen voldeed uitermate! 's Nachts in de wagen geslapen omdat verder rijden niet meer mogelijk was zodra het donker werd. Onze verlichting scheen namelijk niet op de weg, maar op de koala's en possums (zie homepage) in de bomen! De volgende dag kwamen we aan in Melbourne...

Onderweg hadden we vanuit de auto al een hostel met gratis parkeergelegenheid gereserveerd zodat we niet meer hoefden te zoeken naar een overnachtingsplaats. Het bleek bij aankomst echter een extreem saai, engels, hostel te zijn. De volgende dag dus een ander gezocht; veel herrie en toffe lui! Direct begonnen we naar werk te zoeken. Via de yellow pages kwamen we binnen bij Manpower, het uitzendbureau, en vroegen daar naar onze mogelijkheden. Toevallig had de vriend van de telefoniste een eigen bedrijf en..... ja, jullie snappen het natuurlijk al, en zo kwamen wij aan een heerlijk toffe baan die ons verder Australië door gaat helpen! Vanaf toen kwam er eindelijk weer een geld naar ons toe in plaats van al dat geld dat van ons af ging. We bieden bedrijven een goedkopere telefoonmaatschappij aan voor hun Long Distance Calls.

Knaken maken bigtime, daar zijn we momenteel dus mee bezig. De laatste twee weken met onze wagen en nog twee andere bakpakkers op een zogenaamde 'roadtrip' geweest. Hetzelfde werk doen in andere, meer landinwaarts gelegen, country-plaatsjes. Deze twee weken waren gewoon twee dikke duimen! Je kunt natuurlijk niet altijd zes gooien, maar er zijn vele dagen bij dat je meer dan 200 dollar verdient.... 1000 dollar per maand..... zomaar lekker zwart in 't handje! En wat doen we er voor? Onvoorstelbaar dat je op zo'n makkelijke manier een dergelijke hoeveelheid reiscenten kunt bemachtigen en je hoeft er niet eens voor op je rug, c.q. op een buik, voor te liggen!!! Wat hebben wij hier toch een rot en zwaar leven he?

De laatste dagen trouwens ook eindelijk possums gezien! Ooit van deze beesten gehoord? Nou, wij in ieder geval niet totdat we er op een nacht bijna eentje aanreden! Later op een camping in de country waren ze massaal aanwezig. Het zijn hele tamme beestjes, lijken op eekhoorns, katten en ratten en komen op je af en eten uit je hand... maf!

De trip van Melbourne naar Adelaide via de Great Ocean Road wordt een echte topper hebben we al gehoord. Het stuk tot aan Adelaide schijnt prachtig te zijn; The Great Ocean Road. We zullen het wel zien. Het idee is in ieder geval om onze horloges in de plomp te gooien en gedurende twee weken

niet op tijd te leven; is dat niet gaaf?! Gelukt! Een supertrip gehad tot nu toe, hele mooie route langs een kust met vele bijzonderheden.

Aangekomen in Adelaide vonden we een heel goed hostel in het centrum. Een paar dagen bleven we daar. In die tijd zagen we veel van het toch mooie Adelaide en de omgeving. We werden namelijk rondgeleid door 'oud-Nederlanders'. Het waren de twee broers van Doorn en hun vrouwen. Tijdens onze roadtrip door Victoria kwamen we deze mensen al eens tegen. In Adelaide belden we ze en werden we zeer gastvrij ontvangen en mmmmm, 'Nederlandse' appeltaart met slagroom...

Nadat we de grens met Western Australia hadden gehad was onze route niet echt moeilijk meer als je weet dat er nog maar 1 weg is en dat dat de weg naar Perth is! De eerste dag rijden vanaf Adelaide was onwijs heet en dus echt airco-weer.

Nou ja, goed gas d'r weer op natuurlijk en tegen de avond hadden we er 1200 kilometer op zitten. Dit was mede mogelijk doordat de klok 2,5 uur achteruit gezet moest worden op de grens SA/WA.

Toen het donker werd reden we Perth binnen alwaar we een camping zochten in het mooie Fremantle. We verblijven nu al een weekje op die camping en hebben het hier heerlijk. Mooie stranden, schitterende in-line-tracks en een hele mooie stad.

Voor de rest gaan we de komende tijd op zoek naar werk en woonruimte. Een leuk appartementje aan het strand van Perth lijkt ons wel wat! Maar dan moeten we dat natuurlijk wel kunnen betalen.

Tot later in de volgende nieuwsbrief en bezoek ook onze homepage voor foto's en nog meer verhalen: <http://www.fly.to/australia>

Catch 'ya later!

Stamgezwam

(door: PalinG)

El Niño & La Niña; leuke kids?

Kweenie of 't jullie is opgevallen, maar 1998 was (en is op dit moment nog steeds) een bijzonder apart (tautologie, ook al zoiets raars) jaar. Natuurlijk is geen jaar gelijk en valt er altijd wel iets op, maar dit jaar is toch meer 'anders' dan 'gewone' jaren 'anders' waren.

Waar heb ik het toch over?

Nou, dat zal ik je vertellen. De lente vond ik te warm, de zomer te koud, de herfst ook te koud, de eerste helft van het jaar te droog en de tweede helft te nat. Normaal gesproken valt het weer me nauwelijks op, behalve als ik toevallig (en per definitie tegen m'n zin) in een plensbui fiets. Echter, dit jaar kon je er niet omheen; het weer, dat toch elk jaar veel op elkaar lijkt, bleek dit jaar totaal de kluts kwijt.

Nadat eerst de Zuidelijke helft van Nederland kon zwemmen in de woonkamer, verzopen vervolgens de piepers in Noord-Nederland. En terwijl Den Haag nog moest besluiten hoe erg het allemaal niet was bevroren de rotte aardappels nog voordat ze tot friet versneden konden worden.

Dus terwijl het een dikke maand was voordat het officieel winter wordt, zocht ik m'n handschoenen maar weer op. IJs en sneeuw trotserend merkte ik dat zelfs de Houtlaan bedekt lag onder een witte laag.

Als we Erwin Kroll en Diana Woei moeten geloven zijn de warmte, de koude, de droogte en de nattigheid allemaal de schuld van "El Niño" (en vanaf nu van "La Niña"). Wablief, wie zegt u?

Het zit zo: In het gebied van de equatoriale Stille Zuidzee komt in de loop van sommige jaren een sterke warme stroming in de oceaan op gang, die van invloed is op het weer in grote delen van de wereld, waaronder ook Europa. Dit verschijnsel wordt El Niño ("Het Kerstjongetje") genoemd, een benaming die vissers in Peru gegeven hebben. Gemiddeld eens in de drie à vier jaar leidt El Niño tot zo'n uitgebreide en sterke verwarming van het oceaanwater, dat de wereld daar gedurende langere tijd mee te maken krijgt. In totaal zijn dit jaar 41 landen getroffen door overstromingen en 22 andere door droogte.

De effecten van La Niña ("Het Kleine Meisje") op het wereldweer zijn grofweg het omgekeerde van die van een El Niño, maar veel minder merkbaar.

Als ik het goed begrepen heb gaan "Paleoklimatologen" er vanuit dat we nu het warmste jaar beleven sinds tenminste 1400 of misschien wel sinds het jaar 1000. Deze rakkers beweren dat het dit jaar met een gemiddelde rond 10 graden Celsius warm was in ons land. Ik zou het niet weten. Ik ben al een week niet buiten geweest; ...mij te koud.

En mij niet alleen blijkbaar, want de stamopkomst op Sinterklaasavond was gering (één slechts treurt om mij). "Bak niet teveel noten, drink niet teveel vla." En het eind van het liedje is altijd weer...

Enfin, alvast prettige feestdagen gewenst
